ב"ה

עָלוֹן לִילְדֵי יִשְׂרָאֵל

שַׁבָּת פָּרָשַׁת וַיַּקְהֵל־פְּקוּדֵי תשפ"ו

גִּלָּיוֹן 344

הוֹלֵךְ בְּתֹם

מַסַּע הַגְּאֻלָּה

בְּסוֹף פָּרָשַׁת הַשָּׁבוּעַ, מְסֻפָּר עַל מַסָּעוֹת עַם יִשְׂרָאֵל בַּדֶּרֶךְ מִמִּצְרַיִם לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. כַּאֲשֶׁר עַם יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ, עָנָן הַכָּבוֹד הָלַךְ לִפְנֵיהֶם וְהֶרְאָה לָהֶם אֶת הַדֶּרֶךְ. וְאִלּוּ כַּאֲשֶׁר הֵם עָצְרוּ, הֶעָנָן הָיָה מֵעַל הַמִּשְׁכָּן, וְה' שָׁכַן בְּתוֹךְ מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל.

◆

יֵשׁ כָּאן דָּבָר לֹא מוּבָן: דַּוְקָא כַּאֲשֶׁר עַם יִשְׂרָאֵל עוֹצְרִים וְלֹא מִתְקַדְּמִים לְשׁוּם מָקוֹם, ה' שׁוֹרֶה וְנִמְצָא בְּתוֹכָם?!

מֻסְבָּר שֶׁהַהַפְסָקוֹת בַּדֶּרֶךְ הֵן חֵלֶק מִתַּהֲלִיךְ הַגְּאֻלָּה. אֵין מַטָּרָתָן לְעַכֵּב אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מֵהַהַגָּעָה לָאָרֶץ – הֵן נוֹעֲדוּ דַּוְקָא לְקָרֵב אוֹתָם לָאָרֶץ.

גַּם בַּעֲבוֹדַת ה' שֶׁלָּנוּ, כַּאֲשֶׁר אָנוּ מַרְגִּישִׁים 'תְּקוּעִים', אֲנַחְנוּ בְּעֶצֶם מִתְקַדְּמִים וּמִתְקָרְבִים לַה'.

◆

זֶהוּ גַּם הַהֶסְבֵּר לַגָּלוּת הַנּוֹכְחִית:

אָמְנָם זֶה נִרְאֶה שֶׁאָנוּ בְּרִחוּק מֵה', אַךְ בֶּאֱמֶת זוֹהִי רַק אֲחִיזַת עֵינַיִם – הָאֱמֶת הִיא שֶׁהַגָּלוּת רַק מְקָרֶבֶת אוֹתָנוּ אֶל ה' וְאֶל הַגְּאֻלָּה.

עַל הָרֹאשׁ צָרִיךְ לִשְׁמֹר שֶׁיִּהְיֶה נָקִי וְטָהוֹר, וְכָךְ נוֹכַל בֶּאֱמֶת לִגְאֹל אֶת הָעוֹלָם.

על פי 'לקוטי שיחות', חלק ו', עמ' 235

שַׁבָּת שָׁלוֹם וּמְבֹרָךְ!

קְצָת שֶׁנִּלְמַדְתִּי

הֱיֵה שׁוֹתֶה בַּצָּמָא אֶת דִּבְרֵיהֶם

עַל הַיְהוּדִי לְהַקְשִׁיב לְכָל דִּבְרֵי הַחֲכָמִים, וּלְהַרְגִּישׁ שֶׁהוּא זָקוּק לְכָךְ.

כְּמוֹ אָדָם צָמֵא שֶׁמַּרְגִּישׁ זָקוּק לְמַיִם, כָּךְ צָרִיךְ לְהַקְשִׁיב לַצַּדִּיקִים – צָרִיךְ לְהַרְגִּישׁ שֶׁאָנוּ זְקוּקִים לָכָךְ וְלֹא 'עוֹשִׂים טוֹבָה' בְּכָךְ שֶׁאָנוּ מַקְשִׁיבִים.

על פי פרקי אבות, פרק א', משנה ד', ובאורי הרבי

הָעָלוֹן יו"ל ע"י יְשִׁיבַת **תֹּם וָדַעַת** בְּרַאשׁוּת הָרַב יִצְחָק גִּינְזְבּוּרְג / holechbetom@gmail.com

סִפּוּר חֲסִידִי

רַבִּי גֵּרְשׁוֹן מִקִּיטוֹב | כ"ה אֱלוּל תקכ"ט

הִקְדִּימוּ שֶׁל רַבִּי גֵּרְשׁוֹן בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, בְּקֵר גַּם בִּטְבֶרְיָה עִיר הַקֹּדֶשׁ, שָׁם פָּגַשׁ אֶת רַבִּי נַחְמָן מֵהוֹרוֹדוֹנְקָא וְשָׁבַת עִמּוֹ. בְּלֵיל שַׁבָּת הֵם יָשְׁבוּ יַחְדָּיו לְאוֹר הַנֵּר וְהִתְוַעֲדוּ. הַשָּׁמֶן שֶׁבַּנֵּר הָלַךְ וּפָחַת, וּלְאַחַר כַּמָּה שָׁעוֹת הוּא כִּמְעַט נִגְמַר...

כַּאֲשֶׁר רַבִּי גֵּרְשׁוֹן שָׂם לֵב לְכָךְ, תָּמַהּ: "מָה זֶּה הַדָּבָר הַזֶּה?!" וְהִנֵּה זֶה פָּלָא: הַנֵּר דָּלַק לְאוֹרְךָ כָּל אוֹתוֹ הַלַּיְלָה וְכָל יוֹם הַשַּׁבָּת – עַד לְמוֹצָאֵי הַשַּׁבָּת! כַּאֲשֶׁר יָצְאָה הַשַּׁבָּת, אָמַר רַבִּי גֵּרְשׁוֹן: "טוֹב, דַּי". בְּאוֹתוֹ הָרֶגַע – כָּבָה הַנֵּר...

> "הַנֵּר בָּלַק לְאוֹרְךָ כָּל אוֹתוֹ הַלַּיְלָה"

על פי 'נפלאות הצדיקים' ליום כ"ה אדר

שְׁאֵלוֹת הַשָּׁבוּעַ

1. מָה לוֹמְדִים מִכָּךְ שֶׁהַשְּׁכִינָה שָׂרְתָה דַּוְקָא בָּעֲצֵירוֹת?
2. בִּשְׁבִיל מָה חָשׁוּב לְעָרֵךְ חֶשְׁבּוֹן נֶפֶשׁ בְּסוֹף כָּל יוֹם?

אֶת הַתְּשׁוּבוֹת, בְּנוֹסָף לִכְתֹּבֶת בָּהּ אַתֶּם גָּרִים, יֵשׁ לִשְׁלוֹחַ בְּהוֹדָעָה לְמִסְפָּר **0565-768-054**, אוֹ לַדּוֹאַ"ל שֶׁל הָעָלוֹן. בְּעֶזְרַת ה', פַּעַם בְּחֹדֶשׁ תִּתְקַיֵּם הַגְרָלָה (בְּכָל שָׁבוּעַ צוֹבְרִים כַּרְטִיס נוֹסָף) עַל **מִשְׂחָק קָפְסָא**, בֵּין הַפּוֹתְרִים נָכוֹנָה.

הַמּוֹכָר מֵהַחֲנוּת סָמַאי: בֵּית צִיּוֹן שׁוֹשַׁנָּה בּוּרְשְׁטִין

בְּדִיחַת קֶרֶשׁ

פַּעַם אָכַלְתִּי שָׁעוֹן.

זֶה לָקַח לִי הַמּוֹן זְמַן...

הַמִּכְתָּבָה שֶׁהִפְתִּיעָה אֶת כֻּלָּם

פֶּרֶק א'

פַּעַם אַחַת נָסַע הַבַּעַל שֵׁם טוֹב לִכְפָר סָמוּךְ לָעִיר בְּרוֹדִי.
בְּאוֹתוֹ הַכְּפָר גָּר ר' יַעְנְקֵל, חָסִיד שֶׁאָהַב מְאֹד אֶת הַבַּעַל שֵׁם טוֹב.
כַּאֲשֶׁר שָׁמַע ר' יַעְנְקֵל שֶׁהַבַּעַל שֵׁם טוֹב בַּדֶּרֶךְ לַכְּפָר, הוּא עָרַךְ סְעוּדָה גְּדוֹלָה לִכְבוֹדוֹ וְהִזְמִין אֵלֶיהָ אֶת כָּל יְהוּדֵי הַכְּפָר.
הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הִגִּיעַ, וְהִשְׁתַּתֵּף בַּסְּעוּדָה יַחַד עִם בְּנֵי הַכְּפָר.
בְּסוֹף הַסְּעוּדָה רָצָה הַבַּעַל שֵׁם טוֹב לְהַמְשִׁיךְ בְּדַרְכּוֹ, אַךְ לִפְנֵי יְצִיאָתוֹ פָּנָה אֶל ר' יַעְנְקֵל, וּשְׁאָלוֹ: "מָה חָסֵר לְךָ? תְּבַקֵּשׁ מָה שֶׁאַתָּה רוֹצֶה, וַאֲנִי אֶתֵּן לְךָ".
ר' יַעְנְקֵל עָנָה: "בָּרוּךְ ה' לֹא חָסֵר לִי כְּלוּם, וְאֵין לִי מָה לְבַקֵּשׁ חוּץ מֵחִזּוּק בַּעֲבוֹדַת ה'".
"אִם כָּךְ", עָנָה הַבַּעַל שֵׁם טוֹב, "אֲבַקֵּשׁ מִמְּךָ לַעֲשׂוֹת דָּבָר אֶחָד, תּוֹכַל לַעֲשׂוֹת זֹאת?"
"וַדַּאי!" עָנָה ר' יַעְנְקֵל.
הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הִתְיַשֵּׁב עַל יַד הַשֻּׁלְחָן וְכָתַב מִכְתָּב. אֶת הַמִּכְתָּב הִכְנִיס בְּתוֹךְ מַעֲטָפָה עָלֶיהָ כָּתַב "לְר' בָּעְרֶל וְר' מוֹטֶל, פַּרְנְסֵי קְהִלַּת קֹדֶשׁ בְּרוֹדִי".
אֶת הַמַּעֲטָפָה הִגִּישׁ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב לְר' יַעְנְקֵל, וְאָמַר לוֹ: "אָנָּא, מְסֹר אֶת הַמַּעֲטָפָה הַזּוֹ לְפַרְנְסֵי בְּרוֹדִי שֶׁשְּׁמוֹתֵיהֶם רְשׁוּמִים עָלֶיהָ".

הֶמְשֵׁךְ יָבוֹא אי"ה

מִסְפָּרִים אֲטוֹמִיִּים

496

הַפָּרָשָׁה פּוֹתַחַת בַּפָּסוּק: "**וַיַּקְהֵל מֹשֶׁה** אֶת כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" – מֹשֶׁה, הַמַּנְהִיג שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, מַקְהִיל אֶת הָעָם וּמְלַמֵּד אוֹתָם אֶת הַתּוֹרָה.
בְּדוֹמֶה לְכָךְ, יֶשְׁנָהּ מִצְוָה שֶׁל הַקְהָלַת הָעָם: 'הַקְהֵל' – הַמֶּלֶךְ מַקְהִיל אֶת כָּל הָעָם וְקוֹרֵא לָהֶם בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה.
וְהִנֵּה, הַמִּלִּים "**וַיַּקְהֵל מֹשֶׁה**" שָׁווֹת 496, שֶׁזּוֹ בְּדִיּוּק הַגִּימַטְרִיָּא שֶׁל הַמִּלָּה **מַלְכוּת** – לְרַמֵּז שֶׁמִּצְוַת 'הַקְהֵל' שַׁיֶּכֶת לַמֶּלֶךְ דַּוְקָא!

על פי 'לחיות עם הזמן' לפרשת ויקהל

ה' אוהבה בדיקים
הָרַבִּי הָרָשָׁ"ב

רַבִּי שָׁלוֹם דוּבָּער שְׁנֵיאוֹרסוֹן

תַּאֲרִיךְ לֵדָה: כ' חֶשְׁוָן תרכ"א.

תַּאֲרִיךְ פְּטִירָה: ב' נִיסָן תר"פ.

תּוֹלְדוֹת חַיָּיו: הָרַבִּי הָרָשָׁ"ב הָיָה הָאַדְמוֹ"ר הַחֲמִישִׁי שֶׁל חֲסִידוּת חַבַּ"ד.

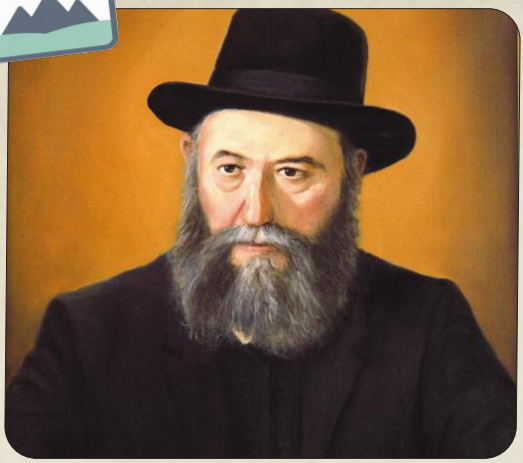
בִּשְׁנַת תר"מ הֵחֵל אָבִיו, הָרַבִּי הַמָּהָרַ"שׁ, לְשַׁלֵּחַ אוֹתוֹ לְכָל מִינֵי שְׁלִיחוּיוֹת בְּעִנְיְנֵי הַכְּלָל.

בִּשְׁנַת תרמ"ג נִפְטַר אָבִיו וְהוּא הֵחֵל לְהַנְהִיג אֶת חֲסִידוּת חַבַּ"ד.

בִּשְׁנַת תרנ"ז הֵקִים בְּלִיובָּאוויטְשׁ אֶת יְשִׁיבַת חַבַּ"ד הָרְאשׁוֹנָה – 'תּוֹמְכֵי תְּמִימִים' (עַל שְׁמָהּ נִקְרְאוֹת יְשִׁיבוֹת חַבַּ"ד רַבּוֹת עַד הַיּוֹם).

בִּשְׁנַת תרס"ב דָּאַג לְפַרְנָסַת הַיְּהוּדִים וְהֵקִים מִפְעַל אֲרִיגָה שֶׁבּוֹ עָבְדוּ כְּאַלְפַּיִם יְהוּדִים.

בְּמַהֲלַךְ הַשָּׁנִים הִצְלִיחַ לְהַצִּיל כְּאַלְפַּיִם וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת יְהוּדִים (!) מִגִּיהִנּוֹם לַצָּבָא הָרוּסִי.

צִיּוּר שֶׁל הָרַבִּי הָרָשָׁ"ב

לִפְנֵי

סִיּוּמוֹ שֶׁל יָרִיד עוֹרֵךְ הַסּוֹחֵר חֶשְׁבּוֹן מַקִּיף וּמְסַכֵּם לְעַצְמוֹ אֶת רְוָחָיו, לָדַעַת מָה הִרְוִיחַ בְּמֶשֶׁךְ הַיָּרִיד.

כָּךְ גַּם אֵצֶל הַיְּהוּדִי, לִפְנֵי צֵאת הַנְּשָׁמָה מִן הַגּוּף הוּא עוֹרֵךְ וִדּוּי, לִרְאוֹת מָה פָּעַל וְעָשָׂה בְּמֶשֶׁךְ יְמֵי חַיָּיו בָּעוֹלָם.

◆

חוּץ מֵהַחֶשְׁבּוֹן שֶׁבְּסוֹף הַיָּרִיד, הַסּוֹחֵר מְחַשֵּׁב מִדֵּי יוֹם אֶת רְוָחָיו כְּדֵי לְהָבִין אֶת מַצָּבוֹ וּלְתַכְנֵן כֵּיצַד לְהַגְדִּיל אֶת הָרְוָחִים בַּיּוֹם הַבָּא – סוֹחֵר שֶׁיִּנְהַג כָּךְ יְנַצֵּל אֶת הַיָּרִיד טוֹב יוֹתֵר וְיֵצֵא עִם רְוָחִים גְּדוֹלִים יוֹתֵר.

בְּכָל יוֹם, בִּקְרִיאַת שְׁמַע שֶׁעַל הַמִּטָּה, עוֹרֵךְ הַיְּהוּדִי חֶשְׁבּוֹן נֶפֶשׁ עַל מְנַת לִבְדֹּק מָה עָבַר עָלָיו הַיּוֹם וּלְתַכְנֵן כֵּיצַד יִשְׁתַּפֵּר מָחָר – כַּאֲשֶׁר יְהוּדִי נוֹהֵג כָּךְ, חַיָּיו יִהְיוּ מְלֵאִים יוֹתֵר וְהוּא יַצְלִיחַ לִפְעֹל בָּעוֹלָם בְּצוּרָה טוֹבָה יוֹתֵר.

על פי לוח 'היום יום', ו' כסלו